

Milí organizátoři,

děkuji moc za mimořádnou příležitost zkusit si luštit sama! Když jsem četla loňské reportáže, tak už po těch od Aleše a Káji jsem věděla, že to musím taky zažít.

Těšila jsem se na momenty, kdy na sebe budu pyšná, a když ne, tak zase na spojování s milými lidmi a šifrovacími vzory. Ze všeho nejvíc mám nakonec pocit, že hra hrozně rychle utekla.

Na startu jsem nebyla líná a vypisovala pilně k hmyzu kde co. Po druhé nápovědě se ukázalo, že mám místo toho čist binárku. Tak jsem na sebe ani nemohla být za tu práci pyšná.

Věci, co jsou naležato něco jiného než nastojato jsou milé, to bylo raz dva, krásná šifra!

Na Vítkově u šesti koní mě frustrovala jakási banda s kufry. Obklopili mě ze všech stran jako by nic. A pak mě frustrovalo, že mizí kamarádi a já to ještě nemám a hra se krátí.

Pojmenovat si osobnosti z více indicií bylo hezké. Šest koní dalo "trasa v" a uměla bych dál vyvěštit i "ede dál". Ke zbytku jsem si položila všechny správné otázky, jako proč jsou ti dva koně různí a proč "šest koní" nenapsali tak, aby tu nápovědu postupně proskákal kůň. Proč některé skoky při čtení nápovědy vůbec nejsou koňovité. Odpověděla jsem si na ně ale teprve poté, co jsem vyměkla a spojila se s Kompasem, abych pak stíhala zbytek hry. Takže pýcha nikde. A ještě navíc se jde tam, kam jsem od začátku chtěla.

Logaritmy a sinusoida byly super! Jsem ráda, že tam šel sinus nakreslit od oka, aby to dalo pěknou tajenku. Pocit hrdosti mě mívá, protože to šlo celkem samo, spíš velebím orgy za neotřelý nápad.

U trojic písmen mám hlavně zážitek, že mě dvakrát přišlo očmuchat neodolatelně krásné štěně šeltie. Taky máme zrovna štěně. Tak jsem aspoň viděla, jaké je to z druhé strany. Jasně že jsem se neudržela, pohladila si ho a informovala majitele, jak je štěně krásné. Aspoň jsem ale neprovedla výslech, co že je to za plemeno, pohlaví, věk, jméno, jak vyroste apod. Protože vím, že pokecat o tom s jedním člověkem je fajn. I párkrát denně se to dá zvládnout. Jsem ráda, když štěňátko lidem udělá radost. Ale povídat každých pár minut na ulici cizím lidem o neznámém plemeni, to se nedá. No nic, konec vsuvky.

Kopačák byl jen pracný, četlo se mi to samo. Ale tady mi konečně přišlo docela hustý, jak to tu každý zvládá sám lepit a opravit si písmena, aby všechna seděla. Jen kdyby ten čas tolik neletěl.

Cestou na sedmičku.

Padající míčky s binárkou byly rychlovka, tady vážně větší tým nebyl třeba. To se zrovna hodilo, protože následoval Asterix. Aspooň jsem tušila, že to je jeden z Asterixe a Obelixe. Vyhledala jsem si hlavní postavy, je to opravdu Asterix a ten druhý asi Archaix. (Tu du dum tum.) Asterix pochoduje sem a tam v rámci kvádru 4x2x3. To je 24 polí. Takže stačí vepsat tam abecedu a máme tajenku se slovy na 9, 5, 7, 1 a 5 písmen. Dva barevní panáci místo jednoho by totiž mohli ukončovat slovo podobně jako lomítka v morseovce. Takže potřebujeme abecedu s 24 písmeny. Takže bez Q a asi bez X? První pokusy nic nedaly a pak mi to došlo. Proč jsou tu asi AsteriX a ArchaiX? Potřebuju abecedu od A do X, to je těch 24 písmen!

Až na to, že vůbec, ale jsem si tím dost jistá, tak ten kvádr zkouším popsat abecedou všemi způsoby, co to jde. Spojím se s Jendou, uznává, že abeceda A-X dává smysl, a na oplátku mě zase přesvědčí o tom, že tam, kde Asterix do kvádru vchází, bude A. Zní rozumně. Dost rychle jsme vyčerpali další možnosti, co zkoušet, a tak jsme se rádi připojili k podobně zoufalé dvojici Eliška a Petr Vácha. Mému Archaixovi říkají Říman a prý že to budou římská čísla. Fakt že jo, když se vyhledá Říman, vyjede tenhle týpek. Po pár pokusech ale musíme uznat, že nám došel čas. Hra končí ani ne za hodinu. Tak snad bude devítka lépe řešitelná. Bereme dead.

Tak ne, no. Devítka je čtyřstránkový text plus rejstřík, to je bez šance. Chvilku to studuju, pak využívám toaletu a druhý dead. Třeba aspoň cílový úkol půjde. Běžím, aniž bych to v týmu s někým musela dojednat, a je mi dobře.

Cílová byla krásná šifra! Času málo, už je tma, rovnou se přesouvám směrem k cíli a luštím pod lampou. Vašek a Adam. Romeo a omega. Michal a Goliáš. Přece spíš David a Goliáš... Pod lampou se sejdem s Eliškou a Kájou. Za deset minut končí hra. Kája navrhuje spojit se, my s Eliškou na férovku říkáme, že moc nemáme čím přispět. Ale jdeme do toho a Káji to pomůže. Byla to taková rychlost, že ani nevím, která z nich první propojila sůl a bič cukrem. Já každopádně ne. Za pár minut odevzdáváme heslo Mílovi.

Fotil Aleš, děkujeme!

Bylo to super. Jak je člověk sám trochu natvrdlý, aspoň teda já, tak jsem hru tak tak stihla. Přijde mi škoda, že mě to párkrát donutilo opustit šifru, kde ještě nějaká šance na dotažení byla. A nebo naopak jsem je opustila moc pozdě a proto na konci neměla čas? Miluju systém Bedny bez taktizování, dala bych mu přednost před spojováním a deady. Ale zas vidět JiříKa s Ondrou Suchánkem radovat se ze společně vyřešené osmičky bylo k nezaplacení.

Tak ještě jednou děkuju za to, že jste to pro nás připravili, a gratuluju Alešovi.
M.